

Naam:	Hans Kamphof
Woonplaats:	Heino
Beroep:	veerrijder, eigenaar Kamphof veetransporten
Leeftijd:	39
Noodzakelijk:	rustig van karakter en flexibel zijn, kennis van zaken hebben
Leuk aan beroep:	bijzonder transport, zoals fokstieren
Niet leuk:	voortdurend veranderende regelgeving

‘Voor één stier rijden we op en neer naar bijvoorbeeld Zwitserland’

Vipvervoer

tekst Martine Barwegen

‘**N**et zoals melkveehouders het liefst boeren, zo zou ik niet weten wat voor ander beroep ik zou willen doen. Ik ben de vijfde generatie in dit familiebedrijf. Mijn vader transporteerde rundvee en varkens. In de jaren negentig kwam ik in het bedrijf en ben ik me gaan specialiseren in rundvee.’

‘Meestal begin ik mijn dag op kantoor maar aan het einde van de middag klim ik op de vrachtwagen als dat nodig is. De vee-sector is een interessante sector die niet te vergelijken is met het goederenvervoer. Door te werken met levend vee weet ik nooit wat me te wachten staat. Behalve ikzelf zijn alle veertien chauffeurs van boerenkomst. Ik heb vroeger pony gereden, maar ik denk niet dat dat telt.’

‘Het leukste is het rijden van bijzonder transport zoals fokstieren, het “vipvervoer”. Het is een echte uitstap om een fokstier van KI Kampen of Koole & Liebrechts naar bijvoorbeeld Zwitserland te rijden. Ook voor één stier rijden we op en neer. De NRM is eveneens een interessante klus. Minder leuk zijn ongelukken. We zitten als veerrijder toch de meeste tijd op de weg.’

‘Ik wil het transport altijd net wat beter hebben geregeld dan andere bedrijven. Het gaat mij om kwaliteit, daarom zijn we gespecialiseerd in rundveevervoer. Bovendien zijn we door de ver doorgevoerde automatisering goed georganiseerd.’

‘Ik ben een computerfreak en heb een hekel aan handelingen die ik twee keer moet uitvoeren. Bellen kostte ons ook erg veel tijd. Daarom heb ik veel geautomatiseerd. Met één druk op de knop sms ik 150 boeren. Vervoersinformatie versturen we automatisch doordat in de vrachtwagens computers zijn geïnstalleerd. Binnenkomende e-mails worden automatisch ingelezen en vervolgens gepland. Ook kunnen veehouders ons op internet traceren en kunnen ze hun vervoershistorie tot drie jaar terug bekijken. Dat is in deze sector uniek.’

‘In geen enkele sector, denk ik, zijn er de laatste vijf jaar zo veel regels bijgekomen en veranderd. We hebben vrachtwagens, die voor en na aanpassingen hetzelfde werk doen, voor zo’n 15.000 euro verspijkerd om überhaupt te mogen rijden. Sommige regels zijn erg wazig, zoals rondom het zorgvee. Een chauffeur is geen veearts die zeven jaar heeft gestudeerd om te zien of vee al dan niet gezond is.’

‘Als we drie keer een waarschuwing krijgen, zijn we onze vergunning kwijt. Dat vergeten melkveehouders wel eens. De koe moet puntgaaf zijn en mag geen etterende wonden of doorligplekken hebben. We weigeren zo’n twee keer per maand een dier te transporteren. Dat is vervelend voor de veehouder, maar we mogen nu eenmaal alleen gezond vee vervoeren.’

